

**Eiropas Komisijas
Ģenerālsēkretariātam
(SG-R2)
1049 Brisele
Beļģija**

Uz Eiropas Komisijas 2016.gada 10.februāra
argumentēto atzinumu pārkāpuma procedūras
lietā Nr.2013/0279

1. Latvijas Republika 2016.gada 10.februārī ir saņēmusi Eiropas Komisijas 2016.gada 10.februāra argumentēto atzinumu pārkāpuma procedūras lietā Nr.2013/0279, kurā norādīts, ka Latvijas Republika nav informējusi Eiropas Komisiju par noteikumiem, kas pieņemti, lai panāktu atbilstību Eiropas Parlamenta un Padomes 2011.gada 11.maija Direktīvai 2011/51/ES, ar ko groza Padomes Direktīvu 2003/109/EK, iekļaujot tās darbības jomā starptautiskās aizsardzības saņēmējus (turpmāk – Direktīva 2011/51/ES). Eiropas Komisija uzskata, ka Latvijas Republika vēl nav pieņēmusi noteikumus, kas vajadzīgi, lai panāktu atbilstību Direktīvas 2011/51/ES 1.panta 2.punkta a) apakšpunktam, ciktāl tas attiecas uz Padomes 2003. gada 25. novembra Direktīvas 2003/109/EK par to trešo valstu pilsoņu statusu, kuri ir kādas dalībvalsts pastāvīgie iedzīvotāji (turpmāk – Direktīva 2003/109/EK), 3.panta 2.punkta c) apakšpunktu, Direktīvas 2011/51/ES 1.panta 7.punktam attiecībā uz 12.panta 3.a punkta iekļaušanu Direktīvā 2003/109/EK, Direktīvas 2011/51/ES 1.panta 8.punktam attiecībā uz 19.a panta 3.punkta iekļaušanu Direktīvā 2003/109/EK un Direktīvas 2011/51/ES 1.panta 9.punktam attiecībā uz 22.panta 3.a punkta iekļaušanu Direktīvā 2003/109/EK, jo Eiropas Komisijai nav paziņots par iepriekš minēto noteikumu pārņemšanu.

2. Latvijas Republika paziņo, ka neatzīst Eiropas Komisijas argumentētajā atzinumā pārkāpuma procedūras lietā Nr.2013/0279 norādīto pārkāpumu.

3. Latvijas Republika, atbildot uz Eiropas Komisijas argumentēto atzinumu pārkāpuma procedūras lietā Nr.2013/0279, sniedz šādu informāciju.

3.1. Direktīvā 2011/51/ES ietvertās prasības Latvijas Republikas nacionālajos normatīvajos aktos ir pārņemtas ar likumu “Par Eiropas Savienības pastāvīgā iedzīvotāja statusu Latvijā” un Patvēruma likumu, kuros ir ietverta atsauce arī uz Direktīvu 2011/51/ES.

3.2. Latvijas Republika vērš Eiropas Komisijas uzmanību faktam, ka Eiropas Komisija ir informēta par visiem pārņemšanas pasākumiem, proti, likums “Par Eiropas Savienības pastāvīgā iedzīvotāja statusu Latvijā” un Patvēruma likums ar tajos veiktajiem grozījumiem Direktīvas 2011/51/ES prasību pārņemšanai ir paziņots Eiropas Komisijai, izdarot attiecīgu ierakstu Valsts izpildes pasākumu paziņošanas sistēmā.

4. Saistībā ar attiecīgo normu pārņemšanu vēršam uzmanību, ka:

4.1. Direktīvas 2011/51/ES 1.panta 2.punkta a) apakšpunkts, ciktāl tas attiecas uz Direktīvas 2003/109/EK 3.panta 2.punkta c) apakšpunktu ir attiecināms uz Direktīvas 2003/109/EK darbības jomas noteikšanu. Nav saskatāms, ka dalībvalstīm būtu pienākums savos nacionālajos normatīvajos aktos pārņemt Direktīvas 2003/109/EK jomas tvēruma robežas. Tajā pašā laikā Direktīvā 2003/109/EK ietvertu prasību attiecināmība (darbības joma) ir noteikta likuma "Par Eiropas Savienības pastāvīgā iedzīvotāja statusu Latvijas Republikā" 8.panta 6. un 7.punktā;

4.2. Direktīvas 2011/51/ES 1.panta 7.punkts attiecībā uz 12.panta 3.a punkta iekļaušanu Direktīvā 2003/109/EK ir pārņemts ar likuma "Par Eiropas Savienības pastāvīgā iedzīvotāja statusu Latvijas Republikā" 17.panta pirmās daļas 3.punktu un 17.panta otro daļu;

4.3. Direktīvas 2011/51/ES 1.panta 8.punkts attiecībā uz 19.a panta 3.punkta iekļaušanu Direktīvā 2003/109/EK ir pārņemts ar likuma "Par Eiropas Savienības pastāvīgā iedzīvotāja statusu Latvijas Republikā" 7.panta otro un trešo daļu;

4.4. Direktīvas 2011/51/ES 1.panta 9.punkts attiecībā uz 22.panta 3.a punkta iekļaušanu Direktīvā 2003/109/EK ir pārņemts ar likuma "Par Eiropas Savienības pastāvīgā iedzīvotāja statusu Latvijas Republikā" 14.panta otro prim daļu.

5. Ievērojot Līguma par Eiropas Savienības darbību 288.panta trešā ievilkuma nosacījumus, direktīvas tām dalībvalstīm, kurām tās ir adresētas, uzliek saistības attiecībā uz sasniedzamo rezultātu, bet ļauj šo valstu iestādēm noteikt to īstenošanas formas un metodes. Attiecīgi nav pamata uzskatīt, ka Direktīvas 2003/109/EK, kas grozīta ar Direktīvu 2011/51/ES, 3.panta 2.punkta c) apakšpunkta, 12.panta 3.a punkta, 19.a panta 3.punkta un 22.panta 3.a punkta prasības būtu pārrakstāmas nacionālajos normatīvajos aktos. Minēto apstiprina arī, piemēram, Eiropas Savienības Tiesas 2003.gada 26.jūnija spriedums lietā C-233/00 Komisija/Francija (īpaši tā 76.punkts), 2006.gada 30.novembra spriedums lietā C-32/05 Komisija/Luksemburga (īpaši tā 34.punkts).

6. Ņemot vērā minēto, Latvijas Republikai nav saprotams, kas tieši pēc Eiropas Komisijas ieskata būtu novēršams attiecībā uz Direktīvas 2003/109/EK, kas grozīta ar Direktīvu 2011/51/ES, 3.panta 2.punkta c) apakšpunktu, 12.panta 3.a punktu, 19.a panta 3.punktu un 22.panta 3.a punktu. Gadījumā, ja Eiropas Komisijai ir pamats uzskatīt, ka Latvijas Republikas veiktie pasākumi Direktīvas 2011/51/ES pilnīgai pārņemšanai nacionālajos normatīvajos aktos nav pietiekami, Latvijas Republika apliecina savu gatavību sniegt papildus skaidrojumus.

Iekšlietu ministrs

R.Kozlovskis

Deklasificēšanas pamatojums: IEM 24.07.2023. vēstule Nr. 1-14/1817